

[Indenrigsministeren.]

Jeg har en anden opfattelse, det har regeringen også, og jeg opfattede det ærede medlem hr. Poul Sørensen sådan, at man også fra konservativ side har en anden opfattelse end den, det ærede medlem hr. Harald Nielsen har givet udtryk for. Jeg forstod også, at det ærede medlems ønske om at vente med denne folkeafstemning til de kommunale valg i 1962 nærmest var begrundet i, at så var der i hvert fald udsigt til en udskydelse af spørgsmålet.

Jeg skal ikke benægte, at det måske nok kunne give en endnu større stemmedeltagelse, hvis man kædede folkeafstemningen her sammen med de kommunale valg eller med et andet valg, men det forekommer mig rigtigt, og regeringen har den indstilling, at vi ikke bør vente med denne folkeafstemning, men få den gennemført snarest, sådan at 21 års valgretsaldere, hvis den bliver vedtaget, hvad jeg ikke tvivler om, kan få gyldighed allerede ved de kommunale valg i 1962.

Henning Rasmussen: Tingets medlemmer ved, at jeg ikke selv har været til stede her i salen i 1953, da man diskuterede spørgsmålet om ændringer af grundloven; men jeg mener med sikkerhed at kunne sige, at den fremstilling, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen giver af sagen, når han siger, at socialdemokratiet og det radikale venstre kunne have fået gennemført 21 års valgretsaldere i 1953, hvis man havde villet det, er forkert. Jeg tror, tingets øvrige medlemmer — og jeg tror, befolkningen i det hele taget — vil erindre, hvordan situationen var omkring grundlovsforliget i 1953. Jeg mener bestemt at vide, at det var en forudsætning for at få venstre- og konservativ deltagelse i grundlovsforliget og dermed sikre forliget så mange ja-stemmer ved folkeafstemningen, at det kunne gennemføres — og de ærede medlemmer vil huske, at marginen var knap dengang — at spørgsmålet om 21 års eller 23 års valgretsaldere kom ud til folkeafstemning blandt vælgerne. Vi nåede endog så vidt fra radikal og socialdemokratisk side, at man fik gennemført, at de 21—22-årige fik stemmeret ved den afstemning. Jeg synes ikke, det er en korrekt fremstilling at give af sagen, når man ved, at de 2 partier, radikale og socialde-

mokrater, har haft det som et fremtrædende programpunkt og kun nødtvungent gik med til, at man valgte den fremgangsmåde, som man gjorde i 1953.

Harald Nielsen: Jeg har kun en kort bemærkning til den højtærede indenrigsminister. Jeg forstod indenrigsministeren sådan, at han ønskede folkeafstemningen holdt med det samme, og det er jeg for så vidt ked af. Jeg har ikke noget ønske om, at man skal udskyde den endelige afgørelse; mit ønske er alene begrundet i, at når vi holder folkeafstemning, er det billigere at gøre det i forbindelse med et valg, og vi får et bedre udtryk og en større stemmeafgivning, end hvis vi holder den isoleret. Anden motivering har jeg ikke.

Poul Sørensen: Jeg har kun et par bemærkninger at gøre. Først vil jeg sige til den højtærede minister, at han har opfattet mit partis stilling rigtigt. Vi er, som jeg gentagne gange har understreget i mit første indlæg, positivt indstillet over for denne sag og vil medvirke til at få den gennemført.

Det, der bringer mig op, er de bemærkninger, der har været gjort om ungdommens manglende politiske interesse. Jeg har allerede erkendt, at det i nogle år stod sløjt til blandt ungdommen, når der skulle diskuteres politik og der skulle samles til drøftelser om politik, men jeg tror, det er forkert at udlægge den øjeblikkelige situation på den måde, som det er gjort her fra talerstolen. Jeg vil gerne understrege, at vi inden for vort parti, i hvert fald i den valgkamp, vi har bag os nu, fandt en stigende interesse hos ungdommen. Når man har med politisk arbejde at gøre, kan man beklage, at det ikke giver sig stærkt udtryk i de politiske ungdomsorganisationers medlemstal.

Jeg har nu den opfattelse, at med de krav, der stilles til ungdommen af i dag i retning af dygtiggørelse, er det svært for den at afse så forfærdelig megen tid til opgaver ved siden af. Når vi politikere i årene mellem valgene og i valgkampen møder op i de sammenslutninger, som findes af ungdom, der enten besøger tekniske skoler, handelsskoler eller seminarier, ja, helt ned i gymnasierne, ser vi — det er i